

Caregiver Management of Asthma Triggers within the Home Environment *

Nichanun Areegarnlert, Kaimook Wichiencharoen, Pornsri Sriussadaporn, Orathai Piboonpocaun

Corresponding author: N. Areegarnlert
E-mail: puipler38@hotmail.com

Nichanun Areegarnlert RN MNS
Professional Nurse, Siriraj Hospital
Bangkok, Thailand

Kaimook Wichienchareon RN EdD
Associate Professor, Faculty of Nursing,
Mahidol University,
Bangkok, Thailand

Pornsri Sriussadaporn RN MEd
Associate Professor, Faculty of Nursing,
Mahidol University,
Bangkok, Thailand

Orathai Piboonpocanun MD
Assistant Professor, Faculty of Medicine,
Siriraj Hospital, Mahidol University
Bangkok, Thailand

*Master thesis, Faculty of Graduate Studies,
Mahidol University

Abstract:

Purpose: To explore caregiver management of asthma triggers in home environments and search relationships among caregivers' ages, education levels, family incomes, perceptions of asthma, and their management of asthma triggers.

Design: Descriptive research design.

Methods: Data were collected from 104 primary caregivers of asthmatic children aged 1-18 years, using the Caregiver's Perception of Asthma Questionnaire; and the Caregiver's Management of Asthma Triggers within the Home Environment Interview Data Form were analyzed by descriptive statistics.

Main Findings: The mean score of caregiver management of asthma triggers within the home environment was at a highly appropriate level (Mean=2.69, SD=0.47). Considering the mean scores for caregiver management of allergens, management of cockroaches and mold was highly appropriate (Mean=3.05, SD=0.59 and Mean=2.79, SD=0.53); house dust mites and animal dander, moderately appropriate (Mean=2.36, SD=0.76 and Mean=2.24, SD=0.89); pollen, mildly appropriate (Mean=0.91, SD=0.71); and tobacco smoke and other respiratory irritants, highly appropriate (Mean=3.35, SD=0.88 and Mean=2.83, SD=0.56). Results revealed that caregiver perceived benefits were positively related to caregiver management of asthma triggers within the home environment ($r = .19, p < .05$).

Conclusion and recommendations: The findings suggest that nurses should take a more educational role in providing health education for caregivers with asthmatic children. The benefits of home environmental management lead to reduced asthma triggers, helping to decrease the exacerbation or severity of asthma. Ultimately this can give asthmatic children a better quality of life.

Keywords: caregiver management, asthmatic children, allergen, asthma triggers, home environment

การจัดการของพ่อแม่เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่กระตุ้นให้เกิดอาการหอบในเด็กโรคหืด *

ณิชนันท์ อารีการเลิศ ไ้บุยก์ วิเชียรเจริญ พรศรี ศรีธัญญาพร อรทัย พิบูลโกคานันท์

Corresponding author: ณิชนันท์ อารีการเลิศ

E-mail: puiple38@hotmail.com

ณิชนันท์ อารีการเลิศ RN MNS

พยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศิริราช

ไ้บุยก์ วิเชียรเจริญ RN EdD

รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลกุมาร

เวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

พรศรี ศรีธัญญาพร RN MEd

รองศาสตราจารย์ ภาควิชาการพยาบาลกุมาร

เวชศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหิดล

อรทัย พิบูลโกคานันท์ MD

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชากุมารเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

มหาวิทยาลัยมหิดล

*วิทยาลัยนวัตกรรมการพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล

ทุนสนับสนุนบางส่วนจากบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหิดล และชมรมพยาบาลกุมาร

เวชศาสตร์แห่งประเทศไทย

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาการจัดการของผู้ดูแลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่กระตุ้นให้เกิดอาการหอบในเด็กโรคหืดและความสัมพันธ์ระหว่างอายุ ระดับการศึกษา รายได้ของครอบครัวและการรับรู้ของผู้ดูแลเกี่ยวกับโรคหืดกับการจัดการของผู้ดูแลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่กระตุ้นให้เกิดอาการหอบในเด็กโรคหืด

รูปแบบการวิจัย: การวิจัยเชิงบรรยาย

วิธีดำเนินการวิจัย: กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ดูแลหลักของเด็กโรคหืด อายุ 1-18 ปี เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย: พบว่า ค่าเฉลี่ยการจัดการของ ผู้ดูแลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่กระตุ้นให้เกิดอาการหอบในเด็กโรคหืด โดยรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมาก (Mean=2.69, SD=0.47) เมื่อพิจารณาการจัดการของผู้ดูแลจำแนกตามชนิดของสารก่อภูมิแพ้ พบว่าการจัดการแมลงสาบและเชื้อราเหมาะสมมาก (Mean=3.05, SD=0.59 และ Mean=2.79, SD=0.53) การจัดการไรฝุ่นและสัตว์เลี้ยงที่มีขนเหมาะสมปานกลาง (Mean=2.36, SD=0.76 และ Mean=2.24, SD=0.89) และการจัดการละอองเกสรเหมาะสมน้อย (Mean=0.91, SD=0.71) ส่วนการจัดการควันบุหรี่และสารก่อการระคายเคืองทางเดินหายใจอื่นๆ เหมาะสมมาก (Mean=3.35, SD=0.88 และ Mean=2.83, SD=0.56) การรับรู้ของผู้ดูแลถึงประโยชน์ของการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบ้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการจัดการของผู้ดูแลเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมภายในบ้านที่กระตุ้นให้เกิดอาการหอบในเด็กโรคหืดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r = .19, p < .05$)

สรุปและข้อเสนอแนะ: พยาบาลควรเพิ่มบทบาทในฐานะผู้ให้ความรู้ให้มากขึ้นเพื่อเป็นการส่งเสริมการให้ความรู้แก่ผู้ดูแลและเด็กโรคหืด โดยเน้นถึงประโยชน์ของการจัดการสิ่งแวดล้อมภายในบ้านเพื่อลดสิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการหอบโดยมีเป้าหมายลดการกำเริบหรือลดความรุนแรงของโรคหืดเพื่อให้เด็กโรคหืดมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การจัดการของผู้ดูแล เด็กโรคหืด สารก่อภูมิแพ้ สิ่งกระตุ้นที่ทำให้เกิดอาการหอบ สิ่งแวดล้อมภายในบ้าน